

Ankestyrelsens principafgørelse 213-09 om merudgifter - boligudgifter - hjælperværelse

Resume:

En 28-årig rygmarvsskadet mand, der havde brug for hjælp om natten, havde krav på dækning af udgifterne til et separat rum for hjælperne af hensyn til hans privatliv og personlige integritet.

Ansøger var endvidere ikke kompenseret fuldt ud, fordi han én gang havde fået hjælp til indretning af en handicapegnet bolig.

Det var ikke et kriterium for bevilling, at ansøger valgte en særlig handicapvenlig bolig.

Love:

Lov om social service - lovbekendtgørelse nr. 979 af 1. oktober 2008 - § 100

Sagsfremstilling:

Sagen drejede sig om en yngre mand med rygmarvsskade (tetraplegiker), der havde søgt støtte til dækning af forskellen på udgifterne til en 3-værelses og en 2-værelses lejlighed. Baggrunden var behov for et separat værelse til hans hjælper.

Oprindeligt boede ansøger i bofællesskab med et værelse på 10 m². I 2004 flyttede han til en handicapvenlig bolig på 86 m² og 3 værelser. Kommunen bevilgede ansøger dækning af merudgifter – blandt andet for forskellen på husleje i forhold til den tidligere bolig.

I februar 2008 meddelte ansøger kommunen, at han havde fundet en ny lejlighed, og ønskede dækket forskellen på en 2-værelses og en 3-værelses i samme ejendom.

Kommunen gav afslag på at få udgift til ekstra rum til hjælperværelse indregnet i merudgifter, da flytning ikke skyldtes handicapet, idet den tidligere bolig havde de nødvendige faciliteter.

Det sociale nævn tiltrådte kommunens afgørelse.

Ansøger og PTU klagede over nævnets afgørelse.

I klagen til Ankestyrelsen blev der blandt andet henvist til artikel 12, 17 og 19 i FN's handicapkonvention.

Nævnet bemærkede ved genvurderingen, at der ikke var dokumentation for, at ansøger ikke kunne bo i en 2-rumsbolig og dermed udnytte sin ret til at flytte på lige fod med andre jævnaldrene.

Sagen blev behandlet i principielt møde med henblik på afklaring af, i hvilke tilfælde tilskud til et ekstra værelse til hjælpere kunne frakendes ved flytning, der ikke var begrundet i handicappet.

Afgørelse:

Ansøger havde ret til dækning af udgifter som følge af behov for et separat værelse for sine hjælpere.

Ankestyrelsen bad samtidig kommunen foretage en fornyet vurdering af ansøgers merudgifter som følge af behovet for et separat værelse for hans hjælpere.

Ankestyrelsen lagde vægt på, at personer med nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, der havde brug for hjælp om natten, efter omstændighederne havde krav på dækning af udgifterne til et hjælperrum.

Ankestyrelsen lagde i den forbindelse - på baggrund af den oprindelige bevilling - til grund, at ansøger havde behov for et ekstra rum til hjælpere.

Ankestyrelsen lagde endvidere vægt på, at ansøger ikke er kompenseret fuldt ud, fordi han én gang har fået hjælp til indretning af en handicapegnet bolig.

Ankestyrelsen lagde endelig vægt på, at det ikke kunne sættes som kriterium for bevilling, at ansøger valgte en særlig handicapvenlig bolig. Flytning efter eget valg indebærer således ikke, at ansøger mistede retten til dækning af merudgifter til bolig som følge af den nedsatte funktionsevne.

Ankestyrelsen ændrede således afgørelsen fra det sociale nævn.